

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Südzucker AG (C-608/10), WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH (C-10/11), Fleischkontor Moksel GmbH (C-23/11)

Kostja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Ese

Eelotsusetaotlus — Finanzgericht Hamburg — Komisjoni 15. aprilli 1999. aasta määruse (EÜ) nr 800/1999, milles sätestatakse põllumajandustoodete eksporditoetuste süsteemi kohaldamise üksikasjalikud ühiseeskirjad (EÜT L 102, lk 11; ELT eriväljaanne 3/25, lk 129) artikli 5 lõike 7 ja nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307) artikli 78 lõigete 1 ja 3 tõlgendamine — Ekspordideklaratsioonis märgitud vale eksportija — Siseriiklik õigusnorm, mille puhul sõltub eksporditoetuse saamise nõude esitamine taotleja kandmisest eksportijana ekspordideklaratsiooni.

Resolutsioon

1. Komisjoni 15. aprilli 1999. aasta määruse (EÜ) nr 800/1999, milles sätestatakse põllumajandustoodete eksporditoetuste süsteemi kohaldamise üksikasjalikud ühiseeskirjad (muudetud komisjoni 17. jaanuari 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 90/2001), artikli 5 lõiget 7 tuleb tõlgendada selliselt, et põhimõtteliselt on ekspordilitsentsi omanikul õigus eksporditoetusele üksnes siis, kui ta on pädevale tolliasutusele esitanud ekspordideklaratsiooni lahtrisse 2 kantud eksportijana.

2. Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artikli 78 lõikeid 1 ja 3 tuleb tõlgendada selliselt, et need lubavad teha toetuse saamiseks ekspordideklaratsioonis tollivormistujärgselt muudatusi, et muuta selleks ettenähtud lahtris eksportija nime, ning selliselt, et tolliasutustel on kohustus:

— esiteks kontrollida, kas selle deklaratsiooni muutmise on võimalik eelkõige selles osas, et eksporditoetusi käsitlevate liidu õigusnormide eesmärke ei ole ohustatud ja kõne all olevad kaubad on tegelikult eksporditud, mille tõendamine on taotleja ülesanne, ning

— teiseks võtma vajaduse korral vajalikud meetmed olukorra lahendamiseks, arvestades tema käsutuses olevat uut teavet.

3. Määruse nr 800/1999 (muudetud määrusega nr 90/2001) artikli 5 lõiget 7 ja liidu tollieeskirju tuleb tõlgendada selliselt, et sellisel juhul nagu kohtuasjas C-608/10, kus ekspordilitsentsi omanik ei ole kantud ekspordideklaratsiooni lahtrisse 2 eksportijana, ei või tolliasutused anda sellele omanikule eksporditoetust ilma et ekspordideklaratsiooni eelnevalt parandamata.

4. Sellistel asjaoludel nagu kohtuasjades C-10/11 ja C-23/11 tuleb liidu tollieeskirju tõlgendada selliselt, et ekspordideklaratsiooni või vajaduse korral kontrolleksamplari T5 lahtrisse 2 tehtud kande tollivormistujärgne parandamine eksporditolliasutuse poolt on eksporditoetuse maksmiseks pädevale tolliasutusele siduv, kui parandamise otsus vastab kõikidele „otsuse” sisulistele ja vormilistele tingimustele, mis on ette nähtud nii määruse nr 2913/92 artikli 4 punktis 5 kui ka siseriiklikes asjakohastes sätetes. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on kontrollida, kas põhikohtuasjades on need tingimused täidetud.

5. Määruse nr 800/1999 (muudetud määrusega nr 90/2001) artikli 5 lõiget 7 ja liidu tollieeskirju tuleb tõlgendada selliselt, et eksporditoetuse maksmiseks pädevale tolliasutusel ei ole sellisel juhul nagu on kõne all kohtuasjas C-23/11 ja eeldusel, et siseriikliku õiguse kohaselt ei ole eksporditolliasutuse poolt tehtud parandus eksporditoetuse maksmiseks pädevale tolliasutusele siduv, õigust võtta sõna sõnalt ekspordideklaratsiooni lahtrisse 2 tehtud kannet ning eksporditoetuse taotlust tagasi lükata põhjendusel, et selle taotluse esitaja ei ole nimetatud taotluses osutatud kaupade eksportija. Kui aga pädev tolliasutus parandusetaotluse rahuldab ja eksportija nime nõuetekohaselt muudab, on see otsus eksporditoetuse maksmiseks pädevale tolliasutusele siduv.

(¹) ELT C 113, 9.4.2011.
ELT C 120, 16.4.2011.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 12. juuli 2012. aasta otsus (Rechtbank 's-Gravenhage — Madalamaad eelotsusetaotlus) — Solvay SA versus Honeywell Fluorine Products Europe BV, Honeywell Belgium NV, Honeywell Europe NV

(Kohtuasi C-616/10) (¹)

(Õigusalane koostöö tsiviilasjades — Kohtualluvus, kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine — Määrus (EÜ) nr 44/2001 — Euroopa patendist tulenevate õiguste rikkumise hagi — Valikuline ja erandlik kohtualluvus — Artikli 6 punkt 1 — Kostjate paljusus — Artikli 22 punkt 4 — Patendi kehtivuse vaidlustamine — Artikkel 31 — Ajutised või kaitsemeetmed)

(2012/C 287/11)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank 's-Gravenhage

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Solvay SA

Kostjad: Honeywell Fluorine Products Europe BV, Honeywell Belgium NV, Honeywell Europe NV

Ese

Eelotsusetaotlus — Rechtbank 's-Gravenhage — Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42) artikli 6 punkti 1, artikli 22 punkti 4 ja artikli 31 tõlgendamine — Valikuline ja erandlik kohtualluvus — Kostjate paljususe — Ajutiste meetmete kohaldamise menetlus, mida on taotlenud Euroopa patendi omanik, selleks et keelataks patendi piiriülene rikkumine

Resolutsioon

1. Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse, kohtuotsuste [tunnustamise ja] täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 6 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et olukord, kus kahele või mitmele erinevates liikmesriikides asuvalle äriühingule heidetakse nimetatud liikmesriikidest ühe liikmesriigi kohtus poolleiolevas menetluses igäihele eraldi ette, et nad on patendiga kaitstud toimingutes ühe ja sama toote puhul pannud toime rikkumise Euroopa patendi — nii nagu see kehtib teises liikmesriigis — ühe ja sama siseriikliku osa suhtes, võib tingida eri menetlustest tulenevad vastuolulised otsused selle sätte tähenduses. Selle ohu olemasolu peab kõiki kohtutoimiku asjaolusid arvesse võttes hindama eelotsusetaotluse esitanud kohus.
2. Määruse nr 44/2001 artikli 22 punkti 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus nimetatud määruse artikli 31 kohaldamine niisugustel asjaoludel nagu põhikohtuasjas.

⁽¹⁾ ELT C 89, 19.3.2011.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 5. juuli 2012. aasta otsus (Oberlandesgericht Wien — Austria eelotsusetaotlus) — Content Services Ltd versus Bundesarbeitskammer

(Kohtuasi C-49/11) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 97/7/EÜ — Tarbijakaitse — Sidevahendi abil sõlmitud lepingud — Tarbijate teavitamine — Esitatud või saadud teave — Püsiv andmekandja — Mõiste — Hüperlink tarnija veebilehel — Lepingust taganemise õigus)

(2012/C 287/12)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Wien

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Content Services Ltd

Kostja: Bundesarbeitskammer

Ese

Eelotsusetaotlus — Oberlandesgericht Wien — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 1997. aasta direktiivi 97/7/EÜ tarbijate kaitse kohta sidevahendi abil sõlmitud lepingute korral (EÜT L 144, lk 19; ELT eriväljaanne 15/03, lk 319) artikli 5 lõike 1 tõlgendamine — Lepingut puudutav teave, mis tehakse tarbijale kättesaadavaks tarnija veebilehele suunava hüperlingi kaudu — Tarbija õigus saada teave püsival andmekandjal — Mõiste „püsiv andmekandja” tõlgendamine

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 1997. aasta direktiivi 97/7/EÜ (tarbijate kaitse kohta sidevahendi abil sõlmitud lepingute korral) artikli 5 lõiget 1 tuleb tõlgendada selliselt, et kaubandustava, mis teeb selles sättes ette nähtud teabe kättesaadavaks üksnes asjaomase ettevõtja veebilehel asuva hüperlingi kaudu, ei vasta nimeetatud sätte nõuetele, kuna teave ei ole tarbijale sama sätte tähenduses ettevõtja poolt „esitatud” ja tarbija ei ole seda „saanud”, ning selline veebileht, nagu on kõne all põhikohtuasjas, ei ole „püsiv andmekandja” nimetatud artikli 5 lõike 1 tähenduses.

⁽¹⁾ ELT C 145, 14.5.2011.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 12. juuli 2012. aasta otsus (Tribunal Supremo — Hispaania eelotsusetaotlused) — Vodafone España, SA versus Ayuntamiento de Santa Amalia (C-55/11), Ayuntamiento de Tudela (C-57/11) ja France Telecom España SA versus Ayuntamiento de Torremayor (C-58/11)

(Lüüdetud kohtuasjad C-55/11, C-57/11 ja C-58/11) ⁽¹⁾

(Direktiiv 2002/20/EÜ — Elektroonilised sidevõrgud ja teenused — Luba — Artikkel 13 — Tasu kasutusõiguste ja seadmete paigaldamise õiguste eest)

(2012/C 287/13)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Vodafone España, SA (C-55/11 ja C-57/11), France Telecom España SA (C-58/11)